

Encyklopedia Solidarności

<https://encysol.pl/es/encyklopedia/biogramy/21427,Stachowiak-Jozef-Tadeusz.html>
2021-03-05, 14:52

Stachowiak Józef Tadeusz

Data urodzenia 2-10-1953

Stachowiak Józef Tadeusz, ur. 2 X 1953 w Stargardzie Szczecińskim. Ukończył Technikum Elektromechaniczne tamże (1975), technik elektromechanik.

1968–1972 uczeń-elektryk w Przedsiębiorstwie Robót Elektrycznych „Elektromontaż” w Szczecinie, 1972–1973 elektromonter tamże, 1974–1976 elektromonter w Państwowym Ośrodku Maszynowym w Stargardzie Szczecińskim, 1977–1989 gł. energetyk w Ośrodku Remontowo-Budowlanym Lasów Państwowych tamże.

1970 jako obserwator i uczestnik wydarzeń grudniowych pod Komendą Wojewódzką MO i KW PZPR w Szczecinie.

27–30 VIII 1980 współorganizator strajku w Ośrodku Remontowo-Budowlanym Lasów Państwowych w Stargardzie Szczecińskim, od IX 1980 w „S”, członek Komisji Założycielskiej, wiceprzewodniczący KZ, współtwórca struktur ponadzakładowych Podregionu Stargard Szczeciński (Region Pomorza Zachodniego), od 1 II 1981 członek Komisji Rewizyjnej, od 26 IV 1981 przewodniczący Krajowej Podsekcji „S” Pracowników Ośrodków Remontowo-Budowlanych Lasów Państwowych. 1981 inicjator powołania Rady Pracowniczej w ORBLP i jej przewodniczący do stanu wojennego.

VI-VII 1981 delegat na I WZD Regionu [Pomorze Zachodnie](#).

30 III 1981 współzałożyciel i redaktor techniczny niezależnego czasopisma „Niezależność”. 15 XII 1981 organizator jednodniowego strajku „włoskiego” w proteście przeciwko stanowi wojennemu. Od 16 XII 1981 inicjator i przewodniczący czteroosobowego zespołu (Jolanta Kozak, Lidia Szymańska, Zofia Polańska, z d. Urbanowicz) koordynacyjnego do kolportażu ulotek i niezależnych wydawnictw, szef trzyosobowego zespołu kurierów, organizator przerzutu maszyn do pisania, produkcji ramek do

sitodruku, „drukarenek”. Wielokrotnie przesłuchiwany, inwigilowany, zastraszany.

5 XI 1982–II 1983 powołany przez WKU do Wojskowego Obozu Specjalnego nr 6 w Czerwonym Borze k. Łomży (ciężko chory, mimo posiadania kategorii „D” w przydatności do służby wojskowej, dwa miesiące spędził w wojskowym lazarecie).

1985 w I rocznicę śmierci ks. Jerzego Popiełuszki, uczestnik demonstracji w Warszawie. Do 1988 kolporter wydawnictw podziemnych („Tygodnika Mazowsze”, „Tygodnika Wojennego”, „Jedności”, książek historycznych).

1989–1990 gł. energetyk w PKS w Stargardzie Szczecińskim, 1990–1999 inspektor w Dziale Społeczno-Administracyjnym Urzędu Miejskiego w Stargardzie Szczecińskim, od 1999 inspektor w Dziale Dodatków Mieszkaniowych w Miejskim Ośrodku Pomocy Społecznej tamże.

1989 ponownie w oficjalnych strukturach „S”, 14 IV 1989–2 VIII 1989 przewodniczący Komisji Założycielskiej w Przedsiębiorstwie Państwowej Komunikacji Samochodowej w Stargardzie Szczecińskim, 23 IX 1989–1 IV 1999 wiceprzewodniczący KZ tamże, współzałożyciel (wraz z m.in. Waldemarem Gilem i Romanem Kierysem) stargardzkiego OKP i współorganizator kampanii wyborczej do sejmu i senatu, delegat na II WZD Regionu Pomorze Zachodnie. 9 XI 1989–30 IV 2014 wiceprzewodniczący Zarządu Podregionu Stargard Szczeciński (Region Pomorze Zachodnie).

1990–1994 radny Rady Miasta Stargard Szczeciński i przewodniczący Komisji Rewizyjnej, 1998–2002 radny Powiatu Stargardzkiego.

Od 1990 archiwista dokumentów związanych z „S”, w szczególności związanych z powiatem stargardzkim (prezentacje w Muzeum Miejskim). 1990–1996 członek Zarządu Porozumienia Centrum w Stargardzie Szczecińskim,

1 V 1995 delegat na IV i kolejne WZD Regionu Pomorze Zachodnie, 1 IV 1999–1 I 2001 wiceprzewodniczący KZ w Miejskim Ośrodku Pomocy Społecznej w Stargardzie

Szczecińskim, następnie sekretarz tamże, od 21 III 2002 przewodniczący. Od 29 III 2000 delegowany przez Region Pomorza Zachodniego członek Powiatowej Rady Zatrudnienia w Stargardzie Szczecińskim. 21 III 2002–IV 2018 przewodniczący Regionalnej Sekcji „S” Pracowników Pomocy Społecznej Pomorza Zachodniego.

Od 2005 członek Prawa i Sprawiedliwości. 2008 współorganizator i członek Zarządu Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Represjonowanych w Specjalnych Obozach Wojskowych w latach 1982–1983 i członek Zarządu.

Od 2018 na emeryturze.

Odnaczony Srebrną Odznaką Honorową Gryfa Pomorskiego (2010), Krzyżem Wolności i Solidarności (2014), Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski (2017), Medal 100-lecia Odzyskania Niepodległości (2018).

Sylwia Wójcikowa

[Poprzedni](#)
[Następny](#)

[Zgłoś błąd lub potrzebę uzupełnienia](#)